

ಕೇಳ್ಣಿಯಲ್ಲ, ಇವನೇ ಕಣಪ್ಪ ನನ ರಾಜ, ನನ ಬಂಗಾರ್ ಎಂದು ಭಾವುಕಳಾದಳು. ‘ಎಂತ ಚೂಟಿಯಾಗಿದನೆ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇ ತರಾಜ್ಞಾ, ಈ ನನ ರಾಜಾ! ಸಿಲೇಟಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕರನೆಲ್ಲ ಬರುದು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದೆಂತಾನೆ ಯೀಳವ್ವ ನನಮಗನೆ, ರಾಜ್ಞಾಗೆ ನಾನು ಬಸಾವ ಯೀಳು’ ಅಂದಳು. ಹುಡುಗ ಧಷ್ಟಂತ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಿಂದ್ದೇ ಶಿಶ್ವಾಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕೊಂಡು,

ವಾಟಾ ವಂದು

ಅವಾನು ಬಸವಾ
ಅವಾಳು ಕಮಲಾ
ಬಸಾವ ಯೀಳೂ
ಕಮಲಾ ಯೀಳೂ
ಕಮಾಲ ಬಸಾವನಾ ತಂಗಿ

ಮುಂತಾಗಿ ಲಯಬ್ರಾಗಿ ಪಾರ ಬ್ರಿಸಿದ್ದನ್ನ ಕಂಡು ಗೌರಕ್ಕ ಮಿರಿಮಿರಿ ಮಿನುಗಂತಕ್ಕಿದಳು. ‘ನೋಡುದಾ ರಾಜ್ಞಾ! ಈ ನನಬಂಗಾರ ಒಳ್ಳೀ ಅಮುಲ್ಲಾರರ ಕೇಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವರವ್ವನ್ನ ಸಾಕತಾನೆ... ಅಲವೇನ್ ನನಮಗನೆ’ ಅನ್ನುತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರ ನೇವಿ ನಟಕೆ ಚಟಗುಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಹುಡುಗ ‘ಉಂ’ ಅನ್ನುತ್ತು ಕತ್ತು ಹಾಕಿತು. ಗೌರಕ್ಕ ಹುಡುಗನ್ನ ಬಾಚಿ ಎದೆಗವಚೆಕೊಂಡಳು. ರಾಜ್ಞಾ ‘ಬಡ್ಡಿಮಗ ಬಲು ಚೂಟಿಯಾಗವನೆ’ ಅಂದಾಗಲಂತೂ ಗೌರಕ್ಕ ಅರಳಹೋದಳು. ಹೀಗೆ ಅರಳಿದ ಗೌರಕ್ಕನ ಮುಖವನ್ನು ಮುದುವೆಯಾದ ಮಾರನೇ ದಿನ ನೋಡಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ತಿರುಗಿ ಕಂಡಿದ್ದು ಈವತ್ತೇ...

ಅವತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುದ ಮಾರನೇ ದಿನ ನೀರುಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಗೌರಕ್ಕನ್ನ ಕಂಡು, ಹಲ್ಲಿಜ್ಜೆಕೊಂಡು ನಿಯಿದ್ದ ರಾಜ್ಞಾ ‘ಹಂಗಿತ್ತು ಗೌರಕ್ಕ’ ಅಂದು ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆದಾಗ ‘ಘೂರ್ಜ್ ನೀನ್’ ಬಿಡು ರಾಜ್ಞಾ, ಕ್ಷುಪ್ಪ ಕ್ಷುರ ಹಿಡುವದದೀಯ’ ಎನ್ನುತ್ತು ನಾಚಿ ತೆಗೆದೆಂದಿಲ್ಲ ಹೊಣೆಯೋಳಕ್ಕೆ ಓಟ ಕಿತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದಾದ ಒಂದೇ ವಾರಕ್ಕೆ ಇವಳ ಕ್ಯಾಯ ಕಿರುಬೆರಳ ಉಂಗುರ ಬೇಕೆಂದು ಗಂಡ ತನ್ನ ಮೈಯ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿದ್ದ ಬಾಸುಂಡೆಯಿ ಗೀರು ತೋರಿಸಿ ಬಿಕ್ಕಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದಳು. ‘ಆ ಗಂಡಾನ್ನೇ ಸೂಕ್ಷೇಮಾಗನ್ ಕಡುದು ಬಿಡಬೇಕು’ ಎಂದು ರಾಜ್ಞಾ ಎಗರಿ ಬಿದ್ದಾಗ ‘ನೀನು ಸುಮೃತಿರವ್ವ ದಮ್ಮಯ್ಯ, ಸಂಸಾರ ಅಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇವು ಇಧ್ವಂದ್ದೇ’ ಅಂದು ಇವನನೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಉಲರಿಗೆ ಕೆಳಿಸಿದ್ದಳು. ರಾಜ್ಞಾ ಇನ್ನೊಂದು ರಚಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಆವತ್ತು ಉರು ಬಿಟ್ಟ ಗಂಡನಂಬ ಸರದಾರ ‘ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಇತ್ತು ತೆಲಿಯಿಸ್ತಿಲ್ಲ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಉಬ್ಬಿದ ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಿಕ್ಕಿಳಿಸಿದ್ದಳು. ಆವತ್ತು ಇಳಿಬಿಡು ಹೊದವನು ಗೌರಕ್ಕ ಹೆತ್ತು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕೂಸು ತೊಗುತ್ತು ಕೂಡಿದ್ದಾಗ ಬಂದಿದ್ದು. ‘ಫೊ ತಿಳಕಬ್ಬಾಡ, ಹಂಗಾಯಿತು ಹಿಂಗಾಯಿತು’ ಎಂದೇಳೂ ಕತೆ ಹೇಳಿದು ಮತ್ತು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಗೂಡಿ ಬಡಕೊಂಡವನಂತೆ ಕಾಲು ಈ ಸಲ ‘ನಮೂರಲಿ ಮನೇ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಿನಿ ಬಂದಿಬು ಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟದ್ದ’ ಅಂದು ಗೌರಕ್ಕನ ಹೊರಳ ಕಾಣಿಸ ಸರ ಹಿರಿದುಕೊಂಡು ಹೊದವನು ತಿರುಗಿ ಬಂದಧ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಕ್ಕಿನಮರಿಯಂಥ ಹುಡುಗ ಮಟ್ಟಿಡಾಗಲೇ... ಅದೂ ಗೌರಕ್ಕನ ಹಂ ಮೈಯ ಮೇಲೆ ಬಾರುಕೋಲು ಬರೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕೆಂಪಿಯ ವಾಲೆ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು...

ಇವೆಲ್ಲ ನೇಪಾಗಿ, ‘ಬೊಳಿಮಗ ಬರೇ ತುಂಬಿಸಿಹೋಗೋಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವನಂತ?’ ಎಂದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಞಾ ಅವುದು ಕಷ್ಟಿದ. ಆದರೆ ಆಡಲು ಬಾಯೀಳಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೇ ಹೀಗೆ